

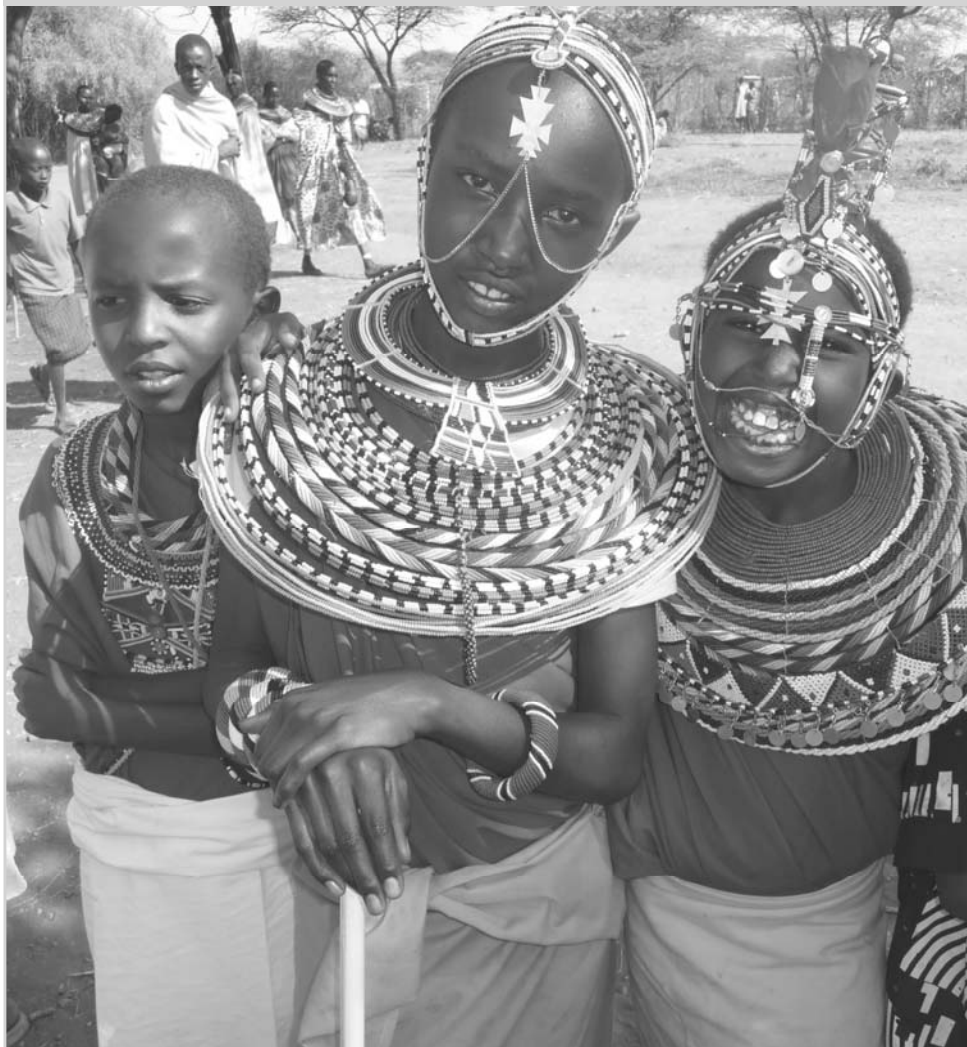

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XIX.

ČÍSLO 2

FEBRUÁR 2011

Einsteinova teória - Rozhovor s pátrom Róbertom Balekom
Misie v škole - Keď chudoba otvára srdcia - Brána na pomoc rodinám
Projekty Dobrej noviny - Sv. Arnold Janssen - Adopcia na diaľku

Jedna Einsteinova teória

Myslím, že to bolo v minulú nedeľu. Rozprával som sa s istým pánom. Spomenul priateľa, ktorého navštívil jeden Ind, člen ich rodiny. Hneď, ako sa po príchode do Prievidze vybalil, najedol sa a chvíľu si odpočinul, ponáhlal sa na obhliadku nášho mesta.

Po niekoľkých hodinách prišiel do bytu a nevedel sa vynačudovať tomu, čo videl. „Tolko smutných ľudí som na jednom mieste ešte nevidel,“ opakoval Ind. „Čo vám chýba? Máte byty, autá, plné obchody, platy - a na tvárach smútok a nepokoj. Toto u nás v Indii nie je. Tolko smútku som ešte nevidel.“

Čím to je, keď v porovnaní s 80% ľudskej populácie máme nadštandardné životné podmienky? Myslím si, že pôvod tejto zhubnej duchovnej virózy tkvie v tom, že sme prestali dávať lásku nezištne, bez nároku na odmenu. Jednoducho nás už nemá čo hriať... Žiaden dobrý pocit z dobrovoľnej pomoci, žiadne svetlo radosti z milosrdného skutku. A zrazu sa zdá, akoby všetko ovládol anjel zla. Ale kto mu dal takú príležitosť?

Profesor na univerzite položil svojím študentom otázku:

- Je všetko, čo existuje, stvorené Bohom?

Jeden zo študentov nesmel odpovedať:

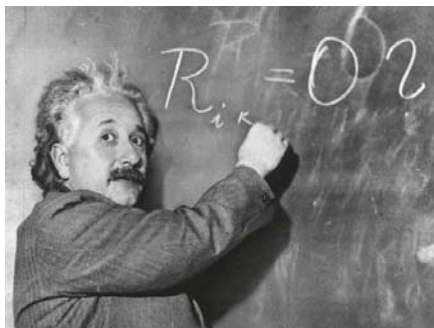
- Áno, je to stvorené Bohom.

- Stvoril Boh všetko? - spýtal sa profesor.

- Áno, pane! - odpovedal študent.

Profesor sa teda spýtal:

- Ak Boh stvoril všetko, to znamená že Boh stvoril aj zlo, ktoré existuje.

A vďaka tomuto princípu naša činnosť určuje nás samotných. Boh je zlo.

Keď to študent počul, stíchol. Profesor bol sám so sebou spokojný. Zrazu zdvihol ruku iný študent:

- Pán profesor, môžem vám položiť otázku?

- Samozrejme, - povedal profesor.

Študent sa postavil a spýta sa:

- Existuje chlad?

- Čo je to za otázku? Samozrejme, že áno, tebe nikdy nebolo chladno?

Študenti sa zasmiali otázke spolužiaka, ale ten pokračoval:

- V skutočnosti, pane, chlad neexistuje. V súlade so zákonmi fyziky je chlad iba neprítomnosť tepla. Človeka a predmety môžeme popísať a určiť ich energiu na základe prítomnosti alebo vytvorenia tepla, ale nikdy nie na základe prítomnosti či vytvorenia chladu. Chlad nemá svoju jednotku, v ktorej ho môžeme merať. Slovo chlad sme si vytvorili my, ľudia, aby sme popísali to, čo cítime v neprítomnosti tepla.

Študent pokračoval:

- Pán profesor, existuje tma?

- Samozrejme, že existuje, - odpovedal profesor.

- Znovu nemáte pravdu, tma tak isto neexistuje. V skutočnosti tma nastáva vďaka neprítomnosti svetla. Môžeme skúmať svetlo, ale nie

tmu. Svetlo sa dá rozložiť, skúmať lúč za lúčom, ale tma sa zmerať nedá. Tma nemá svoju jednotku, v ktorej ju môžeme merať. Tma je iba pojem, ktorý si vytvorili ľudia, aby pomenovali neprítomnosť svetla.

Následne po tom sa mladík spýtal:

- Pane, existuje zlo?

Tentokrát profesor neisto odpovedal:

- Samozrejme, vidíme to každý deň. Brutalita vo vzťahoch, medzi ľuďmi, trestné činy, násilie... Všetko toto nie je nič iné, ako prejav zla.

Nato študent odpovedal:

- Zlo neexistuje, pane. Zlo je iba neprítomnosť dobra, teda Boha. Zlo

je výsledok neprítomnosti Božej lásky v srdci človeka. Zlo prichádza tak, ako keď prichádza tma alebo chlad - teda v neprítomnosti svetla a tepla a lásky.

Profesor si sadol. Ten študent bol mladý Albert Einstein.

Áno, zlo by v živote človeka neexistovalo v takej miere, keby nedostalo toľko možností a priestoru. Diabol by bol bezbranný, keby sme rozsvietili dobro na spôsob nášho Boha. Prajem Vám všetkým úprimnú radosť, ktorej darcom je Pán.

Martin Dado, dekan

Foto: internet

Dnes na slovičko s misionárom pátrom Róbertom Balekom, SVD

Bez vašich modlitieb nezmôžeme veľa

Verbista Róbert Balek Prievidzu nenavštívil prvýkrát. Je mu blízka, má tu priateľov, spolužiaka - piaristu pátra Juraja. Naše mesto sa mu stalo bližším aj vďaka verným poslucháčom, ľuďom, ktorí sa modlia sa za misionárov a vďaka výborne fungujúcemu misijnému klubu. Prijali sme ho medzi seba s radosťou. Po vypočutí si jeho slov sme zrazu boli šťastní, že máme v Prievidzi pána dekana Martina, pánov kaplánov, pátrov piaristov, kňazov na Zapotôčkoch. Jednoducho - že Boh nám doprial toľkých kňazov...

Páter Róbert, aká bola vaša cesta od detstva po misionárske pôsobenie?

Narodil som sa v Námestove, študoval na gymnáziu v tom istom meste a potom na Univerzite Komenského v Bratislave na Matematicko-fyzikálnej fakulte odbor matematika - informatika. Do našej rehole verbistov misionárov som vstúpil v roku 1999 a v roku 2007 som bol vysvätený za kňaza. Dva roky som pôsobil v Nitre na Kalvárii v hlavnom dome našej spoločnosti na Slovensku a potom som odišiel na misie do Rus-

ka. Prvý rok som bol v Irkutsku pri Bajkale v strede Sibíri. Potom ma predstavení požiadali o prechod do Moskvy, kde teraz pôsobím ako kaplán zhruba tri mesiace.

Aké je to stať sa misionárom?

Ako ôsmak som pocítil v srdci, že život kňaza je mi blízky, ale šiel som svojou cestou. Po gymnáziu, hoci ma mnohí už videli v seminári, som ešte nebol pevne rozhodnutý, a preto som si vybral štúdium na vysokej škole. Bolo to vynikajúce obdobie, počas ktorého som sa nau-

čil samostatnosti a s Božou pomocou vyriešil veľa problémov. Koncom vysokoškolského štúdia som sa rozhodol stať kňazom, a to rehoľným. Len problémom bolo, ktorú rehoľu si vybrať - saleziánov, ktorých som poznal už od malička, alebo verbistov, ktorých som spoznal na vysokej škole.

Misionárske povolanie sa mi zdalo byť plnšie ako povolanie saleziánov, ktorí sa venujú predovšetkým deťom a mladým. Cítil som v sebe dary potrebné aj pri práci s dospelými alebo starými ľuďmi. Vedel som, že ak mi Pán dal tieto dary, určite ich chce využiť a nie ich nechať len tak neplodné v mojom srdci. Vďaka tomu som pochopil, že ma stvoril pre život misionára, ktorý musí viesť pracovať so všetkými ľuďmi. A tak som sa rozhodol stať verbistom - misionárom.

Od príchodu do rehole až doteraz som si istý, že som prišiel domov - na to miesto, odkiaľ som kedysi odišiel a znovu som sa tam po rokoch hľadania vrátil. Hlboko v srdci je pokoj, že som tam, kde ma chcel mať On, aj keď na povrchu býva občas poriadna búrka ako na mori, v ktorého hĺbinách je napriek všetkému ticho.

Čo vás zavialo až do ďalekého Ruska?

Každý verbista si pred večnými sľubmi volí tri krajiny, do ktorých by chcel ísť. Z tých potom generál v Ríme vyberie krajinu, ktorá ho najviac potrebuje... Keďže u mňa na prvom mieste bola Čína a na druhom Rusko, generálna rada vybrala Rusko. Dôverujem Pánovi, že si to vybral on sám a on jediný vie, prečo práve táto oblasť.

Kolko je misionárov, prípadne sestričiek misionárok vo vašom pôsobisku alebo v okolí?

Misionári sú prakticky všetci kňazi a sestričky v Rusku, no na počet ľudí je to maličký, až nepatrný počet. Zo Slovenska spomeniem niektorých verbistov: páter Jozef Matis vo Volgograde, páter Jozef Roman v Archangelsku za polárnym kruhom, páter Miroslav Foriš v Sankt Peterburgu, páter Michal Marhefka v Irkutsku pri Bajkale a sestry: sr. Bohdana v Irkutsku, sr. Agáta v Kemerove a ďalšie a ďalšie. Väčšinou sú misionárii v Rusku kňazi a sestričky z Poľska, ale aj zo Slovenska a z iných krajín sveta, ako napr. Indonézia, India.

Vo svojich prednáškach ste spomínali veľké klimatické rozdiely. O ktoré oblasti ide? Ako ich prekonávate?

V Irkutsku som zažil v zime tri mesiace s mrazmi -38°C cez deň a v noci okolo -43°C . V lete boli zas niekoľko týždňov teploty $+40$ až $+42^{\circ}\text{C}$. Takže rozdiel v teplotách bol okolo 80°C . V Moskve, kde momentálne pôsobím, boli dva mesiace tropické teploty $+40$ až $+45^{\circ}\text{C}$ a na túto zimu predpovedajú obrovské tisícročné mrazy. Tak uvidíme... Necháme sa prevapíť.

Vzdialenosti jednotlivých farností sú istotne veľké... Dá sa to časovo zvládnuť? Prijímajú to ľudia s pokorou a trpezlivosťou?

Vzdialenosti sú naozaj veľké. Dedinka vzdialená 150 kilometrov je podľa ruských meradiel blízko - čo by kameňom dohodil. Cestovanie do jedného dňa je pre Rusov nič. Ak cestujete vlakom dva-tri dni, to už je pre nich trošku ďalej. A na cestu z Moskvy do Vladivostoku si musíte rezervovať plný týždeň - 7 dní. Rusi

sú na to zvyknutí a berú to normálne. Taký je život. Také je Rusko - obrovské a nedozierné - a Rusi sú na to patrične hrdí.

Aké je správanie inovercov ku katolíkom a ich vzájomné spolunažívanie?

Inoverci (okrem pravoslávnych) sa správajú ku katolíkom celkom priateľsky, pretože sú v Rusku takisto ako katolíci v menšine. Pravoslávni kňazi a biskupi berú nás katolíkov ako heretikov, odpadlíkov a sektárov - nepriateľov číslo jeden. Nechcú sa s nami stretávať, myslia si, že tam nemáme čo robiť, boja sa, že im „ukradneme“ veriacych. Ale to nikdy nebude možné, pretože pravoslávnych sú milióny a katolíkov je pár tisíc. My sa iba modlíme, aby sa pravoslávni prehlbili vo svojej viere, v oddanosti Bohu, aby svoju vieru žili naplno. Ved' ak to budú robiť, v láske nás Boh potom spojí - ved' máme tak veľmi veľa spoločné-

ho. Nemusí prísť k oficiálnemu zjednoteniu, hlavne keď zostaneme jedni i druhí verní učeniu nášho Pána a verní jeho prikázaniu: „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás.“

Čím sa líši ruské slávenie vianočných sviatkov od nášho?

25. decembra sa v Rusku prakticky nikde neslávia Vianoce. Všetko, čo máme my na Vianoce, oni majú na Nový rok (stromček, darčeky, Štedrú večeru a stretnutie celej rodiny, želania, priania, vinše). Spojili teda Nový rok a Vianoce dohromady. Pravoslávne Vianoce oslavujú 6. januára podľa starého kalendára čisto iba v kostole. Osobitných tradícií podobných našim niet. No okrem Nového roka oslavujú ešte 13. januára starý Nový rok - podľa starého kalendára. Nie tak pompézne ako Nový rok, ale aj tak ho slávia viac ako Vianoce 6. januára.

Takže katolíkom je veľmi ťažko oslavovať 24. a 25. decembra Vianoce, keď všetci okolo majú normálny pracovný deň a aj oni musia utekať večer z roboty o 18.00 alebo 19.00 a stihnúť rýchlo ešte nejakú Štedrú večeru, prípadne ísť na svätú omšu. V tomto im štát vôbec nevychádza v ústrety tak ako nám na Slovensku. Mali by sme si to vážiť.

Hĺbka a duchovné bohatstvo kňazov, pátrov i misionárov sú vykupené veľkou obetou...

Áno, hlavne modlitbou veriacych po celom svete. Bez vašich modlitieb, drahí veriaci, my nezmôžeme veľa. Misionár stojí s modlitbami a padá bez modlitieb ľudí po celom svete. Modlite sa za misionárov a za tých, ktorí k nim prichádzajú, aby ich Pán uzdravil a naplnil tým, čo potrebujú. Aj prostredníctvom lásky, ktorú vloží do srdc misionárov.

Páter Róbert, na veriacich v piaristickom i farskom kostole ste zapôsobili ako „misionárska príválová vlna“. Čo im odkážete do nového roku 2011?

Buďte misionármi tam, kde žijete - ohlasujte svojím slovom, skutkom či myšlienkami a modlitbami, že Boh je láska, že tak miloval svet, že poslal z lásky svojho milovaného Syna, aby svet neodsúdil, ale aby ho zachránil. Buďte jeho predĺženými rukami, ústami, očami, ktorými objíma konkrétnych ľudí okolo vás, aby zasvietil prostredníctvom váš svetlom svojej lásky do tmy nelásky, v ktorej dnes žije toľko strate-

ných duší. Stačí tak málo skutočného záujmu a skutočnej lásky a mnohých zachránite pre večný život, kde sa, verím, raz všetci stretneme... Ja sa tam na vás všetkých už teraz teším.

Za úprimné slová d'akuje

Anka G. Vavrová

Foto: M. Melicherčíková

**Ďalšie informácie o misijnom diele nájdete na stránke: www.misie.sk
Ak by ste chceli prispieť na misie v Moskve, váš príspevok môžete poslať na číslo účtu:
0805945001/5600.**

Posolstvo Vianoc je aktuálne stále

Posolstvo Vianoc je stále aktuálne, nie je vymedzené časom. Toto posolstvo radosti, lásky a pokoja priniesli v nedeľu 16. januára 2011 počas novoročného koncertu do našej farnosti tri spevokoly.

Chorus Cremniciensis z Kremnice vedený Janou Šumichrastovou, *Lanškrounský smíšený sbor* pod taktovkou Vladimíry Jetmarovej a *Pěvecké sdružení Dalibor Svitavy*, ktorý vedie Miroslava Ducháčková, prišli na pozvanie pána dekana Martina Dada do Prievidze. Svoj program predviedli vo Farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.

S vdácnosťou sme prijali ich hudbu a spevy, ktoré boli a sú ozvenou Božej krásy a dobra. Bol to pre nás čas na naplnenie našej duše krásou a vznešenosťou Božieho majestátu, ktorý vždy túži robiť nás šťastnými.

Repertoár programu bol všestranný, slovenský, český, latinský i anglický. Koncert bol otvorený skladbou *Ave Maria* slovenského majstra J. L. Bellu. Nasledovali koledy, spirituály a nechýbala ani *Tichá noc*. Boli to

krásne melódie, ktoré pohladili našu dušu ako slnečné lúče svetlom a teplom. Vďaka za krásne vystúpenie našich hostí.

E. Pogorielová, Foto: A. Vlčko

Farnosť Prievidza-mesto má facebookovú stránku. Jej zakladateľom je Alojz Vlčko, člen propagačnej sekcie farskej pastoračnej rady. Má s ňou jasný zámer - lepšie informovať farníkov a sympatizantov o dianí v Rímskokatolíckej farnosti sv. Bartolomeja Prievidza-mesto.

„Myslím si, že máme skvelú farskú webovú stránku na doméne www.farapd.sk. V súčasnosti sa však obsah na internete presúva stále viac na sociálne siete. Ak na aktuality upozorníme aj na Facebooku, dozvie sa o nich viac ľudí,“ povedal. „Pridajte sa k nám a získavajte informácie o podujatiach a živote našej farnosti,“ dodal. Stránku farnosti nájdete jednoducho - stačí na

sociálnej sieti Facebook vyhľadať výraz „Farnosť Prievidza-mesto“. Aby ste so stránkou ostali v spojení, treba kliknúť na „Páči sa mi“.

Farníci si obľúbili aj ďalšiu sociálnu sieť. Na stránke MojaKomunita.sk sa k farnosti Prievidza-mesto už pridalo 22 členov. V diskusiách sa preberajú aj vážnejšie témy, pribúdajú krátke blogy. Konkurencie medzi dvoma sociálnymi sieťami sa však Alojz neobáva. „Facebook je všeobecný a informačný. Jeho výhodou je to, že sú tam skoro všetci. Komunitná stránka zas ide do hĺbky a vytvára priestor na diskusiu, vďaka čomu sa upevní najužšia farská rodina,“ vysvetlil a dodal: „Teším sa, že sú tu aj všetci naši kňazi.“

TK KBS / Lukáš Novák

Keď chudoba otvára srdcia

Misie sa môžu odohrávať rôznou formou. Nielen modlitbou a obetou v pokore a tichosti, ale i aktívnou formou činnosti a slova. V domácom a rovnako i v zahraničnom prostredí. Ich svedectvom je život modlitby, obety, svätosti a apoštolskej činnosti.

Príkladom misijnej činnosti v tichosti a pokore nám môže byť sv. Terézia z Lisieux, veľká postava karmelitánskeho rádu, panna a mystička, ktorá je patrónkou misií a učiteľkou Cirkvi. Hoci do svojej pomerne skoršej smrti v 24. roku svojho života neopustila múry klauzúrneho kláštora, stala sa patrónkou misií, po ktorých celý život túžila.

Medzi svätcami však nachádzame i príklad aktívnejšej formy misie vykonávanej v domácom prostredí. Sv. Filip Neri pôvodne túžil ísť do Indie, uplatnenie však nakoniec našiel i

„pod oknami“ hlavy sv. Cirkvi a misijnú činnosť vykonával v Ríme. Svojou otvorenosťou a radostným prístupom k životu priniesol pre danú dobu hojné ovocie a oslovil mnoho tápajúcich hriešnikov.

Väčšinou si však pod misiami predstavujeme činnosť v iných krajinách. Zo známejších osobností môžeme spomenúť napríklad sv. Františka Xaverského, sv. Cyrila a Metoda, sv. Matku Terezu a mnohých iných. Ba zaloviť môžeme i v miestnych vodách a na stránky tohto časopisu opäť priniest mená Tomáš

Kuník (kňaz banskobystrickej diecézy, ktorý istý čas pôsobil aj v našej farnosti) a sestra Luciana (rodáčka z mesta Prievidza, občianskym menom Kristína Žiaková).

Situácia v Albánsku

Kňazov a rehoľných komunít je tu málo. Otec Tomáš a sestra Luciana pôsobia v diecéze Rreshen, v ktorej je len dvanásť kňazov a osem komunít (spolu 25 sestier), v krajoch Mirdita a Mat. Otec Tomáš síce žije priamo v Rreshene, no jeho farnosťou je územie s rozlohou 130 km². Dedinky sú roztrúsené v horskom prostredí a vedú k nim ťažko prejazdné cesty; napríklad 37 km dlhá cesta do mestečka Kurbnesh v okrsku Selita trvá 2 hodiny.

Štát patrí medzi chudobné krajiny, kde miera nezamestnanosti dosahuje vo vidieckych oblastiach hodnotu 100%. Krajine chýbajú financie na základné verejné služby, akými sú cesty, rozvod pitnej vody, ústredné kúrenie, kanalizácia... Stav krajiny je dôsledkom politického vývoja a nestability v krajine.

Po druhej svetovej vojne sa do čela moci dostal Enver Hodža, ktorý krajinu viedol cestou komunizmu. Prvotnú spoluprácu so Sovietskym zvä-

zom ukončil v roku 1961 a politická orientácia sa zamerala na Čínu, ktorá krajinu podporovala len do roku 1978. Vrcholom ateistického režimu bolo schválenie ústavy v roku 1973, podľa ktorej bolo Albánsko prvým komunisticko-ateistickým štátom na svete. Tak sa Albánsko stalo politiky aj ekonomicky najizolovanejšou krajinou Európy až do pádu komunizmu v roku 1991.

Od roku 1992 sa Albánsko orientuje na EÚ, ktorú v roku 2009 požiadalo o vstup. Politické nepokoje, tranzitívna ekonomika (ekonomika prechádzajúca zo štátom riadenej na trhovú), poddimenzovaná technologická vybavenosť, zlá infraštruktúra, korupcia i organizovaný zločin však stále prispievajú k neuspokojivému stavu spoločnosti.

Chudoba otvára srdcia

Ako to býva, tam kde prekvitá chudoba a ľudské túžby narážajú na svoje ostré hranice, duša človeka sa otvára. Otvára sa pre to, v čom vidí budúcnosť a nádej. To však je dvojsečná zbraň. Alebo sa v smäde po Bohu túži odovzdať Božej vôli, alebo sa v stave znechutenia otvorí násiliu a stane sa jeho strojom. A tak v Albánsku žije národ zbeda-

čený aj po tejto stránke. Hĺstka mocných úžerníkov bohatších ako ktorýkoľvek občan EÚ na jednej strane a masa chudobných, ktorí bojujú o prežitie, na druhej strane. Stredná vrstva prakticky neexistuje.

Tento ostrý kontrast chudoby a bohatstva vníma veľmi citlivo aj Matka Tereza. Ona sama napísala vo svojich Konštitúciách: „Vo volaní doby

počúvame Boží hlas a snažíme sa mu vyhovieť stále novými cestami. Hľadať, stále hľadať, to je spôsob, ako poskytnúť príbytok Kristovi v tomto svete.“ Vo svetle tohto hľadania ona sama dala svojim sestrám povolenie vyučovať - to obvykle nerobia, pretože ich charizmou je byť najchudobnejšími z chudobných.

V hľadaní Božej vôle na volanie doby odpovedali i sestry z Kongregácie milosrdných sestier sv. Vincenta - Satmárok. Pomocnú ruku do Albánska prišli podať tri sestry - sr. Vincenta, sr. Antónia a naša rodáčka sr. Luciana. Sestra Vincenta už pôsobila 15 rokov v misii na Ukrajine. Vďaka Kristovej láske, ktorá misiónárov pohýna žiť s chudobnými a nás všetkých pobáda podporovať ohlasovateľov evanjelia, bola zabezpečená rekonštrukcia kláštorného domčeka s kostolom v Bushkashi (Buškaši).

Rehoľný domček je situovaný v blízkosti základnej školy, a tak umožňuje sestrám stály kontakt

s deťmi a poskytuje podmienky pre katechézy, spev, hry a rozhovory. Sestry po viac ako roku v Albánsku už takmer prekonalí ťažkosti s rečou i ubytovacími podmienkami a v rámci svojich možností sa venujú navštevovaniu rodín a poskytovaniu pomoci každého druhu.

Môžeme pomôcť?

Misie sa teda odohrávajú rôznou formou. Je to svedectvo života, modlitba, obeta, svätosť a apoštolská činnosť. Cesta sa môže otvoriť aj nám - doma sediacim spolubratom a spolusestrám. Prispieť môžeme tak ako sv. Terézia v tichosti a pokore modlitbou, ako sv. Filip Neri činnosťou či darom, alebo akokoľvek inou nám vlastnou pomocou.

Pokiaľ vás takáto myšlienka zaujala, môžete svoj podiel misie zväziť i v projekte METANOO. Projekt sa týka rekonštrukcie schátratej misijnej stanice v obci Kurbnesh v okrsku Selita. Bude realizovaný v 2 fázach. Prvá fáza bude realizovaná v lete 2011 s pomocou slovenských dobrovoľníkov. Jedná sa v nej o kompletnú rekonštrukciu strechy a sanáciu múrov. V druhej fáze pôjde o nevyhnutnú implantáciu vykurovacieho systému a zavedenie inžinierskych sietí. Konkrétna pomoc tomuto dieľu môže byť vo forme modlitieb, práce, alebo finančného daru na účet vedený v Slovenskej sporiteľni: 0261980318/0900. V správe pre prijímateľa je potrebné uviesť heslo „metanoo“.

S pozdravom a vďakou za obyvateľov Albánska

Mat'a F.; Foto: www.satmarky.sk
(Faktografické údaje sú prebraté z viacerých internetových zdrojov.)

Misie v škole

Prázdniny končili a ja som si začala robiť prvé prípravy na vyučovacie hodiny. Mamina sa ma s úsmevom spýtala: „No čo, už sa chystáš na misie?“ Na misie? Zamyslela som sa. Áno, vlastne áno! Chystám sa na misie. Chystám sa do školy.

Škola ako misijné pôsobisko? Možno to znie čudne, ale mne sa zdá, že predsa je to tak. Škola je veľký priestor, ktorý potrebuje evanjelizáciu. Možno ani nie tú tradičnú, navonok ohlasujúcu Krista. Ale skôr evanjelizáciu ohlasujúcu podstatu jeho učenia - lásku.

Aké sú dnešné deti?

Vojdete do školy a hneď to vidíte. Dnešné deti neposlúchajú, nerešpektujú autoritu, nevidia zmysel vo vzdelávaní. Keď ich vyzvete, aby si otvorili učebnicu, povedia vám: „Kedy nám konečne dáte pokoj a začnete sa starať o seba?“ Keď im oznámite, že sa ideme venovať cvičeniu 70/1., vykričia vám rovno do očí: „A čo vám už načisto hrabe?“ Keď ich vyvoláte k tabuli, povedia, že sa im nechce. Keď dostanú zlú známku, povedia, že im je to jedno. Keď si do školy predvoláte rodičov - zrazu sa tomu všetkému prestanete čudovať...

Učili sme sa to na pedagogike

Učili sme sa to na pedagogike a vidím to na vlastné oči. Dieťa do školy prichádza už takmer vyformované. Len minimum percent dokážu učitelia v určitej miere ovplyvniť. To, čo dieťaťu a jeho správaniu vtlačá nezmazateľnú pečať, je jeho rodina. A žiaľ, súčasná rodina je v kríze. Momentálne len málo detí pochádza z úplných a funkčných rodín. Rozdiel medzi nimi a tými ostatnými je priam kolosálny. Tie prvé sú vo všeobecnosti častokrát

neposedné a živé, ale slušne vychované. Ich rodičia ťahajú s vami za jeden povraz.

Tie druhé... Pri vytváraní rodokmeňa nevedia, ktorý z otcov, čo doteraz mali, je ich vlastný. Nemajú určené hranice. Vydobývajú si nadmernú pozornosť, ktorej sa im doma často nedostáva. Mnohokrát po rozpade rodiny strácajú zmysel života a ich študijné výsledky prudko klesajú. Rodičia riešia svoje problémy, nestíhajú sa im venovať... Jednu vec však majú obe skupiny detí spoločnú. Žiadnej z nich neuškodí láska.

Kde to všetko väzí?

Každé konanie má svoju príčinu. A ak by sme chceli nájsť koreň správania našich žiakov, určite by sme sa dostali až k pojmu hriech. Pretože hriech plodí hriech a ten ďalší hriech...

Žijeme v dobe, ktorej vládnu nepravé hodnoty. Zo všetkých strán a na všetky naše zmysly útočí pojem sex predstavovaný ako vrchol všetkého. A potom to aj tak vyzerá. Chceme rozkoš bez lásky, lásku bez zodpo-

vednosti a napokon preberáme z donútenia zodpovednosť bez radosti...

To všetko sa prejavuje na psychike dieťaťa. Prečo inak by Elias Vella hovoril o potrebe uzdravenia v tejto oblasti? Prečo si myslí, že je také dôležité odpustiť rodičom, ktorí nás nechceli? Ak sa k tomu pridajú ešte i nezhody na strane rodičov, nekonečné hádky, alkohol... pre život dieťaťa je to katastrofa.

Miluj a rob, čo chceš

Nemyslím si, že dnešné deti sú zlé a treba ich odsudzovať. Dnešné deti sú nešťastné a jediné, čo ich môže

zachrániť, je pocit, že aspoň niekto na svete ich má rád. Nie tak, že im všetko dovoľuje a dá im všetko zadarmo. Ale tak, že pochopia, že mu na nich záleží.

Skôr, ako som začala učiť, vymýšľala som si rôzne metódy, čo a ako budem robiť. Keď som ich predostrela jednému kamarátovi, už skúsenému učiteľovi, inšpirovaný svätým Augustínom mi povedal jediné: „Miluj a rob čo chceš. Tým nič nepokaziš.“ Čoraz viac sa presviedčam, že mal pravdu. Hoci moje „misie“ v škole ešte len začali.

Petra Humajová

Projekty 16. ročníka Dobrej noviny

Výťažok zbierky Dobrá novina, koledovania detí vo vianočnom období, do ktorého sa zapojili aj deti z našej farnosti, je určený ľuďom v Afrike, ktorí žijú v podmienkach extrémnej chudoby. Napríklad tým, ktorí nemajú prístup k vzdelaniu, zdravotnej starostlivosti alebo pitnej vode. Dobrodincom, ktorí túto zbierku podporili, chceme na stránkach Bartolomeja viac priblížiť projekty, ktoré budú podporené.

V 16. ročníku Dobrej noviny sa pozornosť upriamuje na to, ako sa správame k Zemi, ktorú nám Boh zveril do správy. Komunity a ľudia, ktorým eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí pomáha cez projekty Dobrej noviny v afrických krajinách, sú veľmi výrazne späté s prírodou a každý negatívny zásah do životného prostredia má na ich život okamžitý vplyv.

Tejto téme sa venuje i jeden z európskych projektov rozvojového vzdelávania s názvom Udržateľný manažment prírodných zdrojov pre rozvoj všetkých, ktorý eRko realizuje v spolupráci s ďalšími partnermi z Francúzska, Belgicka, Maďarska, Slovenskej republiky, Pobrežia slovinoviny, Senegalu, Demokratickej republiky Kongo a Indonézie.

Medzi ťažiskové krajiny, do ktorých smeruje podpora Dobrej noviny, patrí Keňa, Sudán, Uganda a Etiópia.

Keňa

Vodný projekt Turkana

Realizáciou vodného projektu v horúcej a suchej oblasti Turkana diecézy Lodwar na severe Kene majú

komunity prístup k spoľahlivému vodnému zdroju v dostupnej vzdialenosti. Keďže je voda blízko, rodčia i jednotlivé komunity viac podporujú vzdelanie dievčat, ktoré sú odbremenené od jednej zo svojich základných domácich povinností - donášky vody pre domácu spotrebu a pre dobytok.

Program podpory ľudí s postihnutím v Bungome

Trojočný diecézny program v Bungome poskytuje deťom a dospelým s postihnutím primeraný prístup k zdravotnej starostlivosti. Organizuje stretnutia na zvýšenie citlivosti v komunite voči postihnutiu, hodnotí zdravotný stav detí a zabezpečuje očné a ortopedické lekárske zákroky.

Prevádzka mládežníckeho vzdelávacieho centra v slume Kayaba

Mládežnícka organizácia Kayaba Youth Association (KAYA) pôsobí v slume Kayaba, ktorý sa nachádza v hlavnom meste Nairobi. Členmi organizácie sú mladí ľudia, muži aj ženy do 35 rokov. Pochádzajú z rôznych kmeňov, vyznávajú rôzne náboženstvá (kresťanstvo i islam), patria do rôznych cirkví. Usilujú sa navzájom si pomáhať a prinášať zmenu do slumu, v ktorom žijú, aj do širšej spoločnosti. Tento projekt priamo nadväzuje na stavbu mlá-

dežníckeho centra, ktorú podporila Dobrá novina. V rámci neho sa centrum vybaví potrebným zariadením a študijnými materiálmi, slávnostne sa otvorí, šesť dní v týždni bude otvorená študovňa pre deti i mladých, minimálne každé dva mesiace budú v jeho priestoroch organizovať vzdelávacie semináre pre mladých na rôzne témy (HIV/ AIDS, drogy, ľudské práva, životné prostredie a pod.).

Podporná kancelária DKA v Nairobi

Podporná kancelária odborne a strategicky napomáha projektom v slumoch Nairobi a ďalším projektom v Keni, ktoré finančne podporuje rúkúsa Dreikönigsaktion a eRko - Dobrá novina. Je registrovaná ako miestna mimovládna organizácia Development Kenya Action. Poskytuje pravidelné informácie o rozvoji projektov, o úspechoch a výzvach, ktoré zažívajú projektoví partneri eRka, aby sa dôležité rozhodnutia ohľadne partnerstiev zakladali na údajoch z terénu, úvahách a vzájomnom dialógu.

Sudán

Rozšírenie zdravotníckej školy v Mapuordite o novú budovu na ubytovanie študentov

Nemocnica v Mapuordite začala fungovať v roku 2001 a v súčasnosti poskytuje služby približne 3 000 hospitalizovaným a 30 000 ambulantným pacientom ročne. Funguje pod spoločnou správou diecézy Rumbek, rehole komboniánov a miestnej mimovládnej organizácie Archangelo Ali Association. Základné podmienky pre zdravotnícke vzdelávanie v priestoroch nemocnice boli vytvorené v roku 2008. V zriadenej zdravotníckej škole práve prebieha prvý ročník dvaapoloč-

ného štúdia. Súčasní a budúci študenti zdravotníckej školy budú prispievať ku zdravotnej starostlivosti v zdravotníckych zariadeniach v celom južnom Sudáne.

Podpora vzdelávania a rozšírenie kapacít komunit v južnom Sudáne

Diecéza Rumbek je dlhoročným partnerom Dobrej noviny. V rámci projektu, ktorý je spolufinancovaný Európskou komisiou a rakúskou organizáciou DKA, sa zabezpečuje základné vzdelávanie, občianska a environmentálna výchova pre viac ako 15 900 študentov. Vytvárajú sa vzdelávacie materiály a začleňujú sa do existujúcich vzdelávacích plánov, budujú sa učebne a hygienické zariadenia, zariaďujú sa školy.

Uganda

Operácie ugandských detí v detskej nemocnici CURE v Mbale

Detská nemocnica CURE z Ugandy je situovaná vo východnej časti krajiny a patrí do siete medzinárodnej organizácie CURE International. Má kapacitu 30 lôžok a zamestnáva 4 lekárov a 32 zdravotných sestier. Ako jediná nemocnica v subsaharskej Afrike sa od roku 2000 špecializuje na ošetrovanie neurochirurgických potrieb detí s dôrazom na hyd-

rocefalus (vodnatelnosť mozgu), poruchy nervového systému, zadný rázštep stavca, epilepsiu a mozgové nádory. Štyridsať zoperovaných detí trpiacich na hydrocefalus si vďaka podpore Dobrej noviny zlepši kvalitu života a vyhne sa vylúčeniu zo spoločnosti.

Etiópia

Založenie ženského združenia chovu včiel v Alitena

Včelárstvo má v Etiópii dávnu tradíciu. Je dôležitou aktivitou pre ľudí na vidieku, mužov i ženy, po celej krajine. Hustota úľov v krajine je snáď najvyššia spomedzi všetkých afrických krajín. Oblasť Irob Woreda, v ktorej sa bude projekt realizovať, sa nachádza pri severnej hranici s Eritreou. Mierové spolunažívanie je v tejto oblasti už desaťročia náročné. Chýbajú pracovné príležitosti pre ženy i mladých ľudí. Všetko potrebné pre život, okrem vody a dreva, sa musí prinášať z iných oblastí. Etiópska katolícka cirkev v Adigrate sa preto bude snažiť zlepšiť príjem zraniteľných a chudobných žien z vidieckych, predmestských a mestských poľnohospodárskych domácností v meste Alitena, takisto objaviť príležitosti na podnikanie a zamestnanie sa žien z poľnohospodárskych domácností v miestnej komunite za použitia lokálne dostupných zdrojov. A v neposlednom rade sa pousiluje zvýšiť povedomie a zručnosti o rozvoji poľnohospodárskeho podnikania vytvorením združenia.

Podľa www.dobranovina.sk
a propagačných materiálov
Dobrej noviny pripravil
Alojz Vlčko

Foto: eRko-HKSD a partneri

Brána chce pomáhať kresťanským rodinám

2/11

OZ Brána

Brána je nové občianske združenie, ktorého cieľom je poskytnúť kresťanskej rodine priestor, kde žiť s Bohom je normálne. Priestor, kde sa deti a ich rodičia môžu hrovou formou učiť živému vzťahu s Bohom. Plánované aktivity sú koncipované tak, aby viedli ku kresťanským a biblickým hodnotám. Preto od 1. marca chceme začať naplňovať túto víziu.

STAROSTLIVOSŤ

- **opatrovanie** - Počas vašich nákupov a vybavovačiek vám postrážime vaše dieťaťko.
- **adaptačný program** - Plánujete vašu ratolesť prihlásiť do škôlky a nevíete, ako to bude znášať? Vyskúšajte náš adaptačný program na 4 hodiny denne. Ponúkame: privedenie detí, podnetný priestor, kresťanskú výchovu.

KURZY

- **biblické kurzy** - Základné vyučovanie biblických právd a hodnôt hrovou formou už od 1. roku.
- **„výtvarka“** - Vedenie dieťaťa k výtvárnemu cíteniu a zmyslu pre krásno na mieru šitými témami od 1,5 roka.
- **ekodiely** - Vedeli ste, že odpad nepatrí do koša, ale na pracovný stôl? Príďte si vyskúšať, ako sa na príklad zo škafule od džúsu vyrába peňaženka.
- **kurz malého misionára** - spoznávanie sveta, kultúr, prírody, v kontexte ohlasovania Božieho kráľovstva.
- **športové aktivity** - Budeme silní ako Samson, rýchli ako Filip, obratní ako Dávid, vytrvalí ako Pavol, hoci i malí ako Jeremiáš.
- **remeselnícke dielne** - Chceme priniesť kus tradície do novej generácie.

RODINNÉ STRETNUTIA

- **herňa** - Hravý podnetný priestor,

kde sa deti zabavia.

- **obývačka v kuchyni** - Kým sa deti zabávajú, vy si môžete oddýchnuť a stretnúť sa s blízkymi.
- **detské chvály v kaplnke** - Aj deti túžia chváliť nášho Pána, poskakovat', spievať, dvíhať ruky na slávu toho, ktorý nás miluje.

VZDELÁVANIE

- **poradenstvo** - Duchovné a výchovné poradenstvo.
- **semináre** - Rôzne vzdelávacie prednášky.

VEREJNÉ PODUJATIA

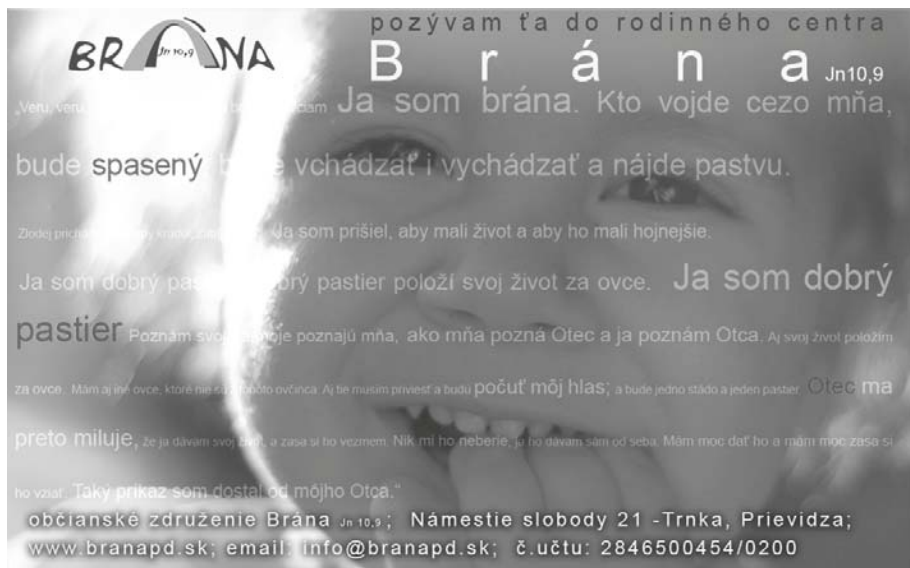
- **premietanie** - Premietanie hodnotných filmov a dokumentov, ktoré v komerčnej televízii často nenájdete.

Viac informácií sa dozvíete na našej stránke: www.branapd.sk. Na kurzy sa prihlasovať môžete už teraz na emailovej adrese info@branapd.sk. Ak sa vám tento projekt páči, môžete nás podporiť modlitbami. Kto to vníma ako správnu vec, budeme radi, ak nás podporí aj finančne alebo materiálne.

Augustín Ugróczy

Kontakt:

Občianske združenie Brána Jn 10,9
Námestie slobody 21 - Trnka,
971 01 Prievidza
www.branapd.sk; info@branapd.sk
č. účtu: 2846500454/0200

BRÁNA Jn 10,9

pozývam ťa do rodinného centra
B r á n a Jn 10,9

„Veni, veni, domine, Iesu, et habita in me.“
Ja som brána. Kto vojde cezo mňa,
bude spasený a nebude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.

Zlodej prichádza a chce ukradnúť ovce. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.

Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí svoj život za ovce. Ja som dobrý
pastier. Poznáam svoje ovce a ovce poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím
za ovce. Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčáka. Aj tie musím pr viesť a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier. Otec ma
preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa si
ho vziať. Taky prikaz som dostal od môjho Otca.“

občianske združenie Brána Jn 10,9; Námestie slobody 21 -Trnka, Prievidza;
www.branapd.sk; email: info@branapd.sk; č.účtu: 2846500454/0200

Ako sme začali so službou det'om Svedectvo zo života a služby spoločenstva Joel

„Vietor veje, kam chce; počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“ (Jn 3,8) A bol to presne tento Duch, ktorý nám zbalil kufre a vyviedol nás na začiatku tohto leta z Bratislavy, aby sme sa vrátili do našej rodnej Prievidze. Vnímal som, že Božia ruka je nad nami a že sa bude niečo diať. Modlil som sa za založenie spoločenstva.

V Bratislave som bol posledné dva roky vedúci spoločenstva, ktoré vzniklo pri františkánskom kláštore. Boli nás málo, asi sedem. Zažili sme ťažké časy, hlavne keď sa formovalo naše smerovanie. Potom sa nám podarilo podrobiť Božej vôli a Ježiša Krista sme si zvolili za „stred“ nášho spoločenstva. Ďalej sme sa už viedli s Božím Duchom.

Stále viac sme sa modlili a spievali Pánovi, a to sa prejavilo aj na našich životoch. Bolo mi smutno, keď som poslednýkrát otočil kľúčikom vo dverách a dal zbohom domčeku, kde sme bývali, študovali, pracovali, vychovávali maličkého Tobiáška a posledný rok mávali stretnutia spoločenstva.

Prievidza je iná

„Prievidza je rázovitý kraj. Iný ako Bratislava. Srdcia sa tu zapalujú iným spôsobom. Všetky istoty, ktoré sme si vybudovali, budeme budovať odznova.“ Toto boli moje najčastejšie myšlienky, keď som začal s budovaním domáceho spoločenstva.

Najprv som poprosil o požehnanie otca Martina, potom som začal pozývať prvých ľudí. V tom čase sme už intenzívne plánovali rôzne činnosti s manželmi Jurkom a Katkou. Oni sa aj stali prvými členmi nášho spoločenstva. Pridali sa dvaja Peťovia, Janko a dalo sa povedať, že sa z nás stala „domáca skupinka“.

Počet rastie

Raz tak pozerám na „domácu skupinku“ a bádam, že sme zhromaždenie smutných kresťanov. Bol to hrozný pohľad. Myslím, že Ježiš sa nedokáže dlho pozerat', ako „smutné tváre“ počúvajú „radostnú zvest“, a tak zaklopal na naše srdcia. Vtedy sa to udialo. Ježiš sa postavil do nášho „streda“. Inými slovami: Rozhodli sme sa mu v modlitbe odovzdať všetko.

Asi mesiac nato nás bolo v spoločenstve okolo 20 dospelých a 9 detí. Tento počet neustále rastie. V súčasnosti máme členov vo vekovom rozpätí od novonarodených až po šesťdesiatnikov, slobodných, manželov, kňaza Janka Krausa. Ježiš sa stará o naše úsmevy. My mu zas s radosťou slúžime.

Služba deťom

Službu deťom počas nedeľných svätých omší sme začali plánovať s otcom Jánom Skurčákom v októbri 2010. Prvýkrát sme s bábkou pastiera Dávida a obrovskou trémou predstavili pred malých „učeníkov“ na 1. adventnú nedeľu. Odvtedy majú deti od 1,5 do 5 rokov na Zapotôckoch počas detských svätých omší vlastnú liturgiu slova. Rodičia ich nemusia v napätí sledovať, ale môžu tiež počúvať základné evanjeliové učenie o Božom Kráľovstve, ktoré je medzi nami. Takto sa zvestuje

Božie Slovo deťom už od raného veku.

Boh sám chce, aby deti k nemu prichádzali: „*Zvolajte ľud, zasväťte zástup, zjednotte starcov, zhromažďte maličkých, aj tých, čo sajú prsia.*“ (Joel 2,16). Boh nechce, aby k nemu prichádzali len dospelí, ale aj nemluvňatá: „*Prinášali k nemu aj nemluvňatá, aby sa ich dotkol... Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo!*“ (Lk 18,15-16) Dokonca si máme brať príklad od detí v tom, ako bezprostredne prichádzajú k Ockovi: „*Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve... Veru, hovorím vám: Kto neprijme Božie kráľovstvo ako dieťa, nevojde doň.*“ (Mk 10,15; Mt 18,4)

Božie Kráľovstvo a naše členstvo v ňom je ústrednou témou nášho vyučovania. V Adamovi a Eve sme o Božie Kráľovstvo prišli. V Ježišovi Kristovi sme ho znovu získali: „*Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno.*“ (Jn 1,12) „*Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: "Abba, Otče!"*“ A tak už nie si otrok, ale syn; a keď syn, tak skrze Boha aj dedič. (Gal 4,6-7)

S úmyslom priniesť ďalší kúsok Božieho Kráľovstva sme sa v novembri vybrali za otcom Martinom a vykreslili sme mu našu túžbu vykročiť ešte hlbšie do služby deťom a kresťanským rodinám. Prijal nás ako vždy s nadšením a požehnaním. Zakrátko sme založili občianske združenie Brána Jn 10,9 s poslaním: „*Ponúknuť priestor pre rodiny, kde žiť s Bohom je normálne.*“

Názov Brána nám Pán zjavil v modlitbe. Ukázalo sa to ako veľmi prozreteľné. Do dnešného dňa sme so sestričkami mariánkami nadviazali veľmi priateľské vzťahy a Božie kráľovstvo budeme ďalej budovať spoločne. Ved' okrem sestričiek v Prievidzi asi nikto nevlastní bránu v tom pravom slova zmysle - historickú a zároveň duchovnú.

Skratka Jn 10,9 odkazuje na miesto v Jánovom evanjeliu: „*Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.*“ To je našim hlavným

cieľom. Každú aktivitu, opatrovanie, herňu, kurzy, semináre... to všetko postaviť na Kristovi, v jeho Duchu, aby nás viedol do Ockovej náruče.

Program v rodinnom centre Brána bude mať charakter jednoznačne pastoračný, ale aj výchovný, s ponúknutím kvalitného vzdelávania, avšak dostatočne voľný, lebo: „*Vietor veje, kam chce; počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide. Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.*“ (Jn 3,8). V mene občianskeho združenia Brána Jn 10,9, Liturgie slova pre najmenších a hlavne v mene spoločenstva Joel, ktoré je našim domovom v Kristovi, vás prosím o vrúcne modlitby, aby vietor Ducha Svätého bol skutočný a nie len našim pyšným nafúknutím. Vďaka.

Augustín Ugróczy
gustovclanok@gmail.com

Sú apoštoli kázní a apoštoli modlitby

Svätý Arnold Janssen

„Sú apoštoli kázní a apoštoli modlitby,“ napísal raz sv. Arnold Janssen, zakladateľ rehole verbistov. „Apoštoli kázní pôsobia poučovaním a dobrým príkladom bezprostredne na ľudí, druhí však nepriamo tým, že vyprosujú od dobrotivého Boha, aby vzbudil horlivých kňazov a vierozvestov, aby požehnával ich prácu.“ Dnes o modlitby veriacich na úmysel misijných diel prosia už tisícky jeho nasledovníkov po celom svete.

Arnold Janssen sa narodil 5. novembra 1837 v nemeckom meste Goch v blízkosti hraníc s Holandskom. Jeho rodičia boli zbožní katolíci a mali spolu jedenásť detí. Arnold bol z nich druhý najstarší.

Žiak a učiteľ

Malý postavou, veľký duchom. Arnold sa rýchlo stal najlepším žiakom triedy. Študoval filozofiu, matematiku a prírodné vedy a získal diplom gymnaziálneho profesora. Potom

vstúpil do seminára v Münsteri a v roku 1861 bol vysvätený za kňaza. Hneď po kňazskej vysviacke začal učiť na gymnáziu v Bocholte. Ako učiteľ nebol veľmi obľúbený. Mal chudú a nízku postavu a nepríjemný hlas. Niekedy bol príliš pedantný a jeho spravodlivosť sa často menila až na tvrdohlavosť. Napriek tomu si ho žiaci vážili. Videli, že sa v ňom okrem bohatých vedomostí skrýva aj veľký duch.

Zrod misionárskeho povolania

Arnold mal už od detstva veľkú úctu k Božskému Srdcu. Okrem učenia na gymnáziu a kňazskej služby prebral na prosbu istého jezuitu aj vedenie náboženského spolku Apoštolátu modlitby. Venoval sa mu hlavne cez prázdniny, kedy pešo putoval z fary na faru a odporúčal ho miestnym kňazom.

Napokon sa zriekol učenia a vybral sa na dlhú apoštolskú cestu po Sasku, Česku, Sliezsku, Rakúsku a Švajčiarsku. Pochopil, že jeho povolaním je práca pre misie. V roku 1873 začal vydávať časopis Malý posol Ježišovho Srdca. Časopis informoval o misijnej činnosti Cirkvi.

Rozkvet pôvodnej myšlienky

Nezostalo však len pri informovaní. Arnold sa v Nemecku rozhodol založiť seminár pre budúcich misionárov. Keď svoj úmysel prezradil jednému zo svojich priateľov, povedal mu: „Urob to, si na to povolaný, lebo si, po prvé - vytrvalý, po druhé - veľmi nábožný a po tretie - dostatočne nepraktický.“

Arnold svoju myšlienku skutočne zrealizoval, ale nie v Nemecku, pretože tu bola v tých časoch pre takéto veci nepriaznivá situácia. Odišiel do Holandska, kde v dedine Steyl

kúpil starý hostinec. V roku 1875 tu začala svoju činnosť Spoločnosť Božieho Slova, dnešní verbisti.

Arnold začal pracovať na stanovách nového spoločenstva. Jeho spolupracovníci ich však neprijali a už o rok zostal Arnold takmer sám. Nevzdal sa však a naďalej veril vo svoje povolanie k misiám a Božiu prozreteľnosť, ktorá sa o všetko postará. A Pán sa naozaj postaral. Už v roku 1879 vyslal Arnold prvých dvoch misionárov na misie do Číny.

Tlačiareň a nové rády

Cieľom pôsobenia Arnolda Janssena však nebola iba príprava misionárov na službu v ďalekých krajinách, ale aj šírenie misionárskych myšlienok prostredníctvom tlače. Založil malú kníhtlačiareň, ktorá vydávala misijné časopisy, kalendáre a knihy. Takisto podnietil vznik ďalších dvoch rádov - Služobník Ducha Svätého a ich kontemplatívnej vetvy - Služobník Ducha Svätého ustavičnej poklony. Sestry v nich svojou prácou a modlitbou podporovali misijné diela na celom svete.

Arnold Janssen zomrel 15. januára 1909 v Steyli. Blahorečený bol v roku 1975, svätorečený v roku 2003. Pápež Ján Pavol II. vtedy v slávnostnom príhovore zdôraznil nielen jeho horlivú apoštolskú činnosť, ale aj využívanie nových spoločenských komunikačných prostriedkov na šírenie Dobrej zvesti,

ktorá je podľa slov sv. Arnolda Janssenova základným prejavom lásky k blížnemu.

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podtejski:
Sol' zeme a svetlo sveta 7;
K. Mečiar: Životy víťazov 1;
www.svd.sk)

Piaristi si na diaľku adoptovali africkú triedu

Bude to skoro rok, čo sme sa my - obyvatelia „Čarovnej školy“ - stali adoptívnymi rodičmi prvej triedy dievčenskej školy v meste Chartúm v africkom Sudáne.

Tomu všetkému však predchádzali dlhé úvahy, modlitby a rozhovory s pátrom Jankom a tiež s ostatnými kolegami: Ideme do toho? Cez akú neziskovú organizáciu hľadať triedu na adopciu? Budeme schopní vyzbierať každý mesiac požadovanú sumu? Budeme mať istotu, že naša pomoc bude správne využitá?

Nakoniec sme sa rozhodli. Skúsime to! Všetko je v Božích rukách... Je predsa správne nielen brať, ale aj dávať. Zatiaľ čo my máme veľké šťastie, že nám Boh požehnal žiť v krajine, kde môžeme bezplatne študovať, iní takú možnosť bez pomoci druhých nemajú. V škole je nás vyše 700, takže vyzbierať sumu 100 eur mesačne nebude až taký problém.

Začiatkom marca sme poprosili občianske združenie SAVIO o triedu a na konci mesiaca sme sa už tešili. Od začiatku medzi najobetavejších „adoptívnych rodičov“ patria hlavne triedy 1. stupňa, ale aj piatáci a žiaci zo 6. A.

Možnosť darovať nejakú sumu majú všetci žiaci každý deň počas ustavičnej modlitby v kaplnke. Úspešnými sa stali aj hromadné zbierky v deň sviatku Medzinárodného dňa detí, ale aj počas vystúpenia Živého Betlehema. Pri ňom sme vyzbierali sme 319 eur. Počas Dňa otvorených dverí si tohtoroční štvrtáci pripravili do čajovne divadelné predstavenie *O milosrdnom samaritánovi* a ich obetavé mamičky napiekli perníkové srdiečka, ktoré sme spoločne zabalili a symbolicky za 1 euro rozdávali. Všetci, ktorí prejavili milosrdenstvo, pomohli našim blížnym v Afrike. O tom, že ich bolo dost, svedčí aj vyzbieraná suma 302,36 eur.

Radosť prišla i v decembri. Mali sme možnosť prvýkrát napísať „naším deťom“ list. Teraz nedočkavo čakáme na odpoveď z Afriky, ktorú nám

na jar, po návrate domov, prinesú saleziánski misionári.

Okrem záväzku podporovať naše deti finančne sme si dali záväzok podporovať ich denne aj v modlitbe. Verím, že chuť pomáhať nám

vydrží. Nie je predsa ťažké vzdať sa nejakej dobroty kúpenej v bufete, ušetrenú „korunku“ hodiť do pokladničky v kaplnke, a tak pomôcť kamarátom v Afrike.

Text: Mária Mačuhová

Foto: Savio o.z.

List do Sudánu

Milí naši kamaráti!

Sme žiaci Piaristickej školy Františka Hanáka v Prievidzi na Slovensku (v strednej Európe). Do našej školy chodí asi 700 žiakov, malých, aj veľkých študentov od 6 do 19 rokov. Sme rehol'nou školou a patríme pod rehol'u piaristov. Ich zakladateľom bol sv. Jozef Kalazanský, ktorý založil v roku 1597 aj prvú piaristickú školu v Ríme (v Taliansku) a ujal sa tak chlapcov, ktorí žili na ulici. Tak, ako on pomohol neznámym deťom v tom čase, my dnes chceme pomôcť vám.

V našej škole sa učíme veľa zaujímavých vecí - počítame, čítame rôzne knihy a biblické príbehy, učíme sa o prírode, o krajinách blízkyh aj vzdialených, radi maľujeme, spievame a športujeme. Tiež sa učíme cudzie jazyky - anglický, španielsky, nemecký, taliansky aj latinský, aby sme sa raz mohli porozumieť s ľuďmi v rôznych krajinách sveta.

Uvedomujeme si, aké máme šťastie, že sme sa narodili v krajine, kde môžeme chodiť do školy každý deň a získavať tak stále nové a nové vedomosti. Vy však takú možnosť bez pomoci druhých nemáte. Nie je nám to ľahostajné, a preto sme rozhodnutí vám pomáhať.

Blížia sa Vianoce, kedy je najväčším darom pre nás Pán Ježiš. A tak Vám okrem hmotného daru posielame aj veľa modlitieb. Spomíname si na Vás vždy ráno pri modlitbe v našej kaplnke.

Budeme sa veľmi tešiť listu od Vás.

Deti, učitelia a pátri piaristickej školy

Liturgické okienko

6. február 2011 - 5. nedeľa cez rok A

Č1 - Lám hladnému svoj chlieb, bedárov bez prístrešia zaved' do svojho domu. Ak uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojím blížnym sa neskrývaj. Iz 58, 7-10

R - Spravodlivým žiari svetlo v temnotách. Ž 112, 4-5. 6-7. 8a+9

Č2 - Rozhodol som sa, že nechcem medzi vami vedieť nič iné, iba Ježiša Krista, a to ukrižovaného. 1 Kor 2, 1-5

Ev - Ježiš povedal svojim učeníkom: „Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodit' von, aby ju ľudia pošliapali.

Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach. Mt 5, 13-16

13. február 2011 - 6. nedeľa cez rok A

Č1 - Položil pred teba vodu a oheň: čiaň rukou po tom, čo si vyvolíš. Sir 15,16-21

R - Blažení tí, čo kráčajú podľa zákona Pánovho. Ž 119

Č2 - Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú. 1Kor 2, 6-10

Ev - Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov, neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť... Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani jediné písmeno, ani jediná čiarka zo Zákona, kým sa všetko nesplní. ... Počuli ste, že otcom bolo povedané: Nezabiješ! Kto by teda zabil, pôjde pred súd. ... A zasa ste počuli: Nebudeš krivo prisahat', ale splníš, čo si Pánovi prisahal! No ja vám hovorím: Vôbec neprisahajte. ... Ale vaša reč nech je 'áno áno', 'nie nie'. Čo je navyše, pochádza od Zlého. Mt 5,17-37

20. február 2011 - 7. nedeľa cez rok A

Č1 - Nenos nenávisť vo svojom srdci voči svojmu bratovi. Lv 19,1-2.17

R - Milostivý a milosrdný je Pán. Ž 103, 1-13

Č2 - Neviete, že ste Boží chrám a že vo vás prebýva Boží Duch? 1Kor 3,16-23

Ev - Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko, zub za zub! No ja vám hovorím: Neodporujte zlému. Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nadstav mu aj druhé. Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti šaty, nechaj aj plášť. A keď ťa bude niekto nútiť, aby si s ním išiel jednu míľu, chod' s ním dve. Tomu, kto ťa prosí, daj, a neodvracaj sa od toho, kto si chce od teba požičať. ... Tiež vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú. ... Lebo ak milujete tých, čo vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici? A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohanía? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec! Mt 5, 38-48

27. február 2011 - 8. nedeľa cez rok A

Č1 - Ale Sion povedal: „Pán ma opustil, Pán na mňa zabudol.“ Iz 49,14-15

R - Iba v Bohu spočín, duša moja. Ž 62,2-9

Č2 - Preto nesúd'te nič predčasne, kým nepríde Pán. 1Kor 4, 1-5

Ev - Nik nemôže slúžiť dvom pánom... nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone. Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete... Pozrite sa na nebeské vtáky, nesejú, ani nežnú a váš nebeský Otec ich živí... Pozrite sa na polné l'alie, ako rastú, nepracujú, nepradú... Nebuďte teda ustarostení, čo budete jesť, čo budete piť, čo si oblečiete. Ved' po tomto všetkom sa zháňajú pohanía. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. ... Každý deň má dosť svojho trápenia. Mt 6, 24-34

2/11

Farská kronika

od 26. decembra 2010 do 25. januára 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Hana Šimkovičová
Tereza Čupilová
Václav Círok
Vanessa Círková
Alex Luky
Jakub Pavlove
Matej - Roan Gregorík

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Stanislav Nedeljak a Zuzana Myslivcová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Elena Matušíková, 81 r.
Pavel Podskoč, 77 r.
Jozef Hodál, 84 r.
Ľudmila Drozdová, 92 r.
Anna Rozembergová, 91 r.
Ján Mokrá, 70 r.
Vilma Krčová, 85 r.
Ida Surová, 92 r.
Urban Karaka, 58 r.
Emília Ruttkayová, 84 r.
Mária Kulinová, 96 r.
Mária Šimková, 73 r.
Juliana Gašparová, 86 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, A. Ugróczy

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana - V. Wäldlová; str. 16 a 17 - Spoločenstvo Joel; str. 17, 18 a 23 - internet; str. 24 hore - A. Vlčko; dole L. Novák

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciam.

Gospelový festival Pozdvihni svoj hlas

Srdečne Vás pozývame na **piaty ročník gospelového festivalu Pozdvihni svoj hlas**, ktorý sa uskutoční dňa **26. februára 2011 v Tužine**. Už po piaty raz sa v tužinskom kultúrnom dome rozoznejú tóny piesní, oslavujúcich nekonečnú Božiu lásku. Festival začne o 13:30 sv. omšou v kostole sv. Jakuba, ktorú budú hudobne doprevádzať Krkafce z Čerenian a Jambo zo Zemianskych Kostolian. Po sv. omši bude festival pokračovať v kultúrnom dome. Od 14:45 postupne vystúpia Zbor sv. Jakuba, Zabudnutí, Križiáci, 30tri, sestra Eliška a eSPé. Festivalom bude účastníkov sprevádzať moderátor rádia Lumen Peter Kršiak. Na všetkých účastníkov okrem duchovného povzbudenie a príjemnej muziky čakajú aj pekné ceny v tombole. Príďte stráviť sobotne poobedie povzbudením duše v prítomnosti toho, na ktorého slávu zaznejú tóny piesní.

-av-

Piotr Rubik: The Best Of v Bratislave

Po historicky prvom koncerte Piotra Rubika na Slovensku v Trnave (Santo Subito) a druhom pásme v Košiciach (Tu es Petrus) pozýva creative agency Before na výber najlepších skladieb tohto fenomenálneho poľského dirigenta do Bratislavy. Počas koncertu The Best Of, ktorý sa koná 26. a 27. februára 2011 v Bratislave zazneje výber najlepších skladieb z pásiem Tu es Petrus, Psalterz Wrzesniowy, Habitat, Santo Subito, Rubikone. Lístky sú v predaji v sieti Eventim (www.eventim.sk).

Registrácia na Svetové dni mládeže v Madride

Mládež z celého sveta sa tento rok stretne na Svetových dňoch mládeže v Madride. Záujemcovia z našej farnosti sa môžu prihlásiť na stránkach Diecézneho centra mládeže www.dcmmajak.sk. SDM v Madride sa uskutočnia v termíne od 16. - 21. augusta 2011. Púť pozostáva z dvoch podujatí, Dni v diecéze (11. - 15. augusta 2011) a samotných Svetových dní mládeže. Púť je organizovaná ako jedno podujatie, ktorého časti na seba plynule nadväzujú.

Púť na svetové dni mládeže organizuje Rada pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska pre mladých zo Slovenska. Podľa termínu prihlásenia sa cena pohybuje od 420 do 500 eur. V cene je zahrnutý balíček pútnika, doprava autobusom, ubytovanie, strava a fond solidarity. Balíček nepokrýva stravu počas cesty autobusom. Cestovné poistenie si hradí každý účastník sám. Aktuálne informácie o SDM nájdete aj na stránke www.madrid2011.sk.

-av-

JMJ 2011
MADRID

Mládežnícky futbalový turnaj o pohár predsedu KBS

Telocvičňa ZŠ Ul. P. J. Šafárika, 8. január 2011

Naši miništranti tento rok začali pekným športovým podujatím. Chlapci z farností Prievidza-mesto, Prievidza-Zapotôčky a Prievidza-Velká Lehôtka sa v sobotu 8. januára 2011 stretli na dekanátnom kole celoslovenského Mládežníckeho futbalového turnaja o putovný pohár predsedu KBS. Víťazmi sa po dvoch výhrach stali chlapci z Veľkej Lehôtky, ktorí postupujú do ďalších fáz tohto turnaja.

-ln-

Prázdninový výstup mladých na Ďumbier

31. január 2011

